

Doniyor kitobi — yuz ellik uchinchi qism

Shimoliy va Janubiy Shohliklarning Ruhii Ramziyati: Muqaddas Kitobdagi Ma'badlar va Inson Tabiati Bo'ylab Sayohat

Jeff Pippenger

2024-03-23

Shimoliy shohlik insoniyat ma'badidagi quyi tabiatni ifodalar edi; u jamoat ma'badidagi tanani ifodalar edi; u Masih ma'badidagi insoniy tanani ifodalar edi. Masih har bir ma'badni qurdi va har bir poydevorni qo'ydi, Millerchilar ma'badidagi birinchi tosh esa Hizqiyolning ikki cho'pi bilan ifodalangan "yetti zamon" ta'limoti edi. 1863-yildagi isyonda Laodikeya Adventizmi o'zlarining bashoriy "burchak toshi"ni rad etdi; bu hol yer yuzidagi ma'bad qurilishida ham yuz bergan edi. Rad etilgan tosh, butun qurilish davri davomida qoqinish toshi bo'lib kelgan bo'lsa-da, ma'bad qurilishining yakunida tanlanishi taqdir qilingan edi. Shunga qaramay, bashoratli Kalom rad etilgan qoqinish toshi oxir-oqibat burchakning bosh toshiga aylanishini bildiradi.

"Yetti vaqt"ning tayog'i, janubiy shohlik orqali ifodalanganidek, shimoliy shohlikka nisbatan "bosh"dir. U "bosh"dir, chunki aynan janubiy shohlikda Xudo Quddusni O'z shahri sifatida belgilashni tanladi; u yerga U O'z ma'badini va O'z nomini joylashtirdi. Ikki tayog 1798 yildan 1844 yilgacha birlashtirilguniga qadar, "bosh" quyi, ya'ni janubiy shohlik bo'lib kelgan edi. 1844 yilda Yuhannoga shimoliy shohlikni tark etish aytilganidan so'ng, chunki u g'ayriyahudiylarga berilgan edi, janubiy shohlik yolg'iz o'zi bir xalq sifatida turgan bir bayroq-belgi bo'lib qoldi, yoki hech bo'lmaganda reja shunday edi. Bu reja 1863 yildagi isyon va zamonaviy Isroilning ilk "Qadeshdagi isyoni" tomonidan to'sib qo'yildi.

2001-yil 11-sentabrda Rabbii O'zining Laodikiya jamoatini 1863-yilga, 1888-yilga, 1919-yilga va 1957-yilga — Kadeshdagi ikkinchi "isyon"ga qaytardi. Ammo o'sha isyon paytida rad etilgan toshning burchakning boshiga aylanishi haqidagi va'da endi bajo bo'lmoqda. Bu Masih ilohiylik va insoniylikning uyg'unligini abadulabad amalga oshiradigan yuz qirq to'rt ming sifatida ifodalanganlarda bajo bo'lmoqda.

Pavlus quyi tabiatni tana, oliy tabiatni esa aql deb atagan. U tanani (quyi tabiatni) o'lim deb atagan.

Chunki biz bilamizki, qonun ruhiydir; lekin men jismoniyman, gunoh ostiga sotilganman. Zotan, men qilayotgan ishimni ma'qullamayman; chunki xohlagan narsamni qilmayman, balki nafratlangan narsamni qilaman. Endi agar men xohlamagan narsamni qilsam, qonunning yaxshi ekaniga rozilik bildirgan bo'laman. Demak, endi buni qilayotgan men emasman, balki ichimda yashayotgan gunohdir. Chunki bilamanki, menda, ya'ni mening tanamda, hech qanday yaxshi narsa yashamaydi; zero, yaxshilikni xohlash menda bor, ammo uni ado etishni topolmayman. Chunki men xohlagan yaxshilikni qilmayman; balki xohlamagan yomonlikni qilaman. Endi agar men xohlamagan narsamni qilsam, buni qilayotgan endi men emasman, balki ichimda yashayotgan gunohdir. Shunday qilib, men bir qonunni topaman: yaxshilik qilishni xohlaganimda, yomonlik yonimda hozir bo'ladi. Chunki ichki odamga ko'ra, men Xudoning qonunidan zavqlanaman; lekin a'zolarimda aqlim qonuniga qarshi kurashayotgan va

meni a'zolarimdagi gunoh qonuniga asir qilayotgan boshqa bir qonunni ko'raman. Ey sho'rlik men! Meni bu o'lim tanasidan kim qutqaradi? Rimliklarga 7:14–24.

Pavlus o'zining “tanasi”da “hech qanday yaxshilik” istiqomat qilmasligini bilardi. Uning tanasida (badani ichida) mavjud bo'lgan, ham meros qilib olingan, ham tarbiyalab shakllantirilgan moyilliklar faqat uni gunohga yetaklash uchun xizmat qilardi. O'sha moyilliklar gunoh qonunini ifoda etar edi, biroq Pavlus gunoh qonunini emas, Xudoning qonunini saqlashni istardi. Pavlus Xudoning qonunini “aqli qonuni” (uning oliy tabiati) deb atagan. Uning faryodi shunday edi: “o'lim tanasidan meni kim qutqaradi?” Albatta, Pavlus najotni ilohiylik keltirishini bilardi, biroq u qutqarish ishi o'zining ham ishtirokini talab etishini ham bilardi.

Shunday ekan, ey seviklilarim, sizlar har doim itoat etganingiz kabi, nafaqat mening huzurimda bo'lganimdagina, balki endi yo'qligimda yanada ko'proq, najotingizni qo'rquv va titroq bilan ro'yobga chiqaring. Chunki sizlarda ham xohishni, ham O'zining ezgu irodasiga muvofiq amal qilishni hosil qiluvchi Xudodir. Filipiliklarga 2:12, 13.

O'lim tanasidan qutqarilish ilohiy qudrat orqali amalga oshirildi, va bu qudrat insoniy qudrat bilan bog'langan edi; Iso insonlarga ko'rsatgan namuna aynan shu edi. Gunoh qonuni tananing quyi tabiatida faol ravishda ishlayotgan bo'lsa ham, Iso O'z irodasini Otasining irodasiga bo'ysundirish orqali O'z quyi tabiatini Xudoning qonuniga bo'ysunishda saqladi. Pavlus ham, agar o'z irodasini ilohiylik irodasiga topshirsa, qutqarilish topishi mumkin edi. Shunday qilish orqali u o'z najotini ro'yobga chiqarayotgan bo'lar edi, va Sister White hayotimizdan gunohni yo'qotish ishi haqida so'z yuritganda nazarda tutgani ham shudir.

“Xudoga o'zini topshirishdan bosh tortgan har bir jon boshqa bir qudratning hukmronligi ostidadir. U o'ziga tegishli emas. U erkinlik haqida gapirishi mumkin, ammo u eng tuban qullikdadir. Unga haqiqatning go'zalligini ko'rishga yo'l qo'yilmaydi, chunki uning aqli Shaytonning nazorati ostidadir. U o'zini o'z hukmining ko'rsatmalariga ergashyapman, deb xushomad qilayotgan bir paytda, zulmat shahzodasining irodasiga itoat etadi. Masih jonni gunoh qulligining kishanlaridan ozod qilish uchun keldi. ‘Bas, agar O'g'il sizlarni ozod qilsa, sizlar haqiqatan ham ozod bo'lursizlar’. ‘Masih Isoda hayot Ruhining qonuni’ bizni ‘gunoh va o'lim qonunidan ozod qildi’. Rimliklarga 8:2.”

“Najot ishida hech qanday majburlash yo'q. Hech qanday tashqi kuch qo'llanilmaydi. Xudoning Ruhi ta'siri ostida inson kimga xizmat qilishni o'zi erkin tanlaydi. Jon Masihga taslim bo'lganda yuz beradigan o'zgarishda erkinlikning eng oliy ma'nosi mavjuddir. Gunohning quvilishi jonning o'z amaliyotidir. To'g'ri, biz o'zimizni Shaytonning nazoratidan ozod qilishga qodir emasmiz; ammo gunohdan ozod etilishni istaganimizda va buyuk muhtojligimiz ichida o'zimizdan tashqari va o'zimizdan yuksakroq bo'lgan bir qudratga faryod qilganimizda, jonning kuchlari Muqaddas Ruhning ilohiy quvvati bilan to'ldiriladi va ular Xudoning irodasini bajo keltirishda irodaning amrlariga bo'ysunadilar.

“Inson erkinligi mumkin bo'lishining yagona sharti — Masih bilan bir bo'lishdir. ‘Haqiqat sizlarni ozod qiladi;’ va Masih haqiqatdir. Gunoh faqat aqlni zaiflashtirish va qalbning erkinligini yo'q qilish orqaligina g'alaba qozona oladi. Xudoga bo'ysunish — insonning o'ziga, ya'ni insonning haqiqiy ulug'vorligi va qadr-qimmatiga qaytishidir. Biz

bo'ysundiriladigan ilohiy qonun esa 'ozodlik qonuni'dir. Yoqub 2:12." Asrlar Istagi, 466.

Pavlus shunday faryod qildi: "Ey men, naqadar baxtsiz odamman! O'limning shu tanasidan meni kim qutqaradi?" Opa Uayt shunday degan edi: "gunohdan ozod qilinishni istaganimizda va buyuk ehtiyojimiz ichida o'zimizdan tashqarida va o'zimizdan yuksak bo'lgan bir qudratga faryod qilganimizda, qalbning quvvatlari Muqaddas Ruhning ilohiy qudrati bilan sug'oriladi va ular Xudoning irodasini ado etishda irodaning ko'rsatmalariga bo'ysunadilar." Irodamizni ishga solish orqali insoniyligimizni Masihning ilohiyligi bilan birlashtirishga kirishar ekanmiz, gunohni o'z "jonimiz"dan olib tashlashning ushbu "harakat"ini amalga oshiramiz.

Ammo biz "tushunishimiz kerak bo'lgan narsa irodaning haqiqiy kuchidir." Iroda "inson tabiatidagi boshqaruvchi quvvat, qaror qabul qilish yoki tanlash quvvatidir. Hamma narsa irodaning to'g'ri amal qilishiga bog'liq. Tanlash quvvatini Xudo insonlarga bergan; uni ishlatish o'zlariga tegishlidir. Siz qalbingizni o'zgartira olmaysiz, o'z kuchingiz bilan uning mehrini Xudoga bera olmaysiz; ammo siz Unga xizmat qilishni tanlashingiz mumkin. Siz Unga o'z irodangizni berishingiz mumkin; shunda U O'zining xush irodasiga muvofiq sizda xohlashni ham, amalga oshirishni ham bajo keltiradi. Shunday qilib, butun tabiatingiz Masih Ruhining boshqaruvi ostiga keltiriladi; mehringiz Unga qaratiladi, fikrlaringiz esa U bilan uyg'un bo'ladi."

Pavlus bu haqiqatlarni bilardi va u o'zining quyi tabiatini irodasini ishga solish orqali oliy tabiatiga bo'ysundirish zarurligini bilardi. Ana shu bois Pavlus har kuni o'lar edi.

Rabbimiz Iso Masihda sizlar bilan bog'liq bo'lgan faxrim haqqi aytamanki, men har kuni o'laman. 1 Korinfliklarga 15:31.

Pavlus o'zining quyi tabiatini bo'ysundirish uchun irodasini ishga solib, uni har kuni xochga mixlashi kerakligini bilardi. Shu bois u o'z tanaviy tabiatini xochga mixlardi.

Masihga tegishli bo'lganlar esa badanini ehtirolari va shahvatlari bilan birga xochga mixlaganlar. Galatyaliklarga 5:24.

Pavlus gunohkor tananing Masihning Ikkinchi Kelishigacha, ya'ni sodiqlar ko'z ochib yumguncha yangi ulug'langan tanani qabul qiladigan paytgacha insoniyatda mavjud bo'lib qolishini bilardi. Shuning uchun 1798 yil Milleriylar ma'badi bunyod etilgan qirq olti yilning poydevorini belgilaydi, zero yagona poydevor bo'lgan Masih poydevordan boshlab so'yilgan Qo'zi edi. Shimoliy shohlik tana edi; u gunoh orqali insoniyat ustidan hukmronlikni qo'lga olgan va o'zini qalbaki shimoliy shohlik sifatida yuksaltirgan edi. 1844 yilda Yuhannoga hovlini "tashqarida qoldirish" amri berildi; bu yunonchada Xudo O'z nomini qo'yishni tanlagan oliy tabiat ustidan hukmronlikni qo'lga olgan quyi tabiatni rad etish deganidir; va 1798 yilda tana (quyi tabiat) "ehtiroslar va shahvatlar" bilan birga xochga mixlanishi kerak edi.

Asosda, Masihning tanasi xochga mixlangan paytda o'ldi, chunki U tiriklardan uzib tashlandi. Shunda janubiy shohlik bitta xalq bo'lishi, bitta shohga ega bo'lishi, Xudo bilan ahdda turishi va o'rtasida Xudoning muqaddas maskani bo'lgan bir xalq bo'lishi kerak edi. Qator ustiga qator, "yetti vaqt" endi "burchakning boshi"dir, chunki 2001-yil 11-sentabrdan beri Xudo O'zining "shimoliy lashkari"ni alomat-bayroq sifatida ko'tarmoqda. O'sha lashkar bitta xalq bo'lishi kerak,

va o'sha xalq faqat Uning suratini aks ettiradi; bu esa aynan Shayton yirtqichning surati bo'lgan o'zining "shoxi"ni ko'tarmoqda turgan paytda sodir bo'ladi. Hizqiyol kitobining o'ttiz yettinchi bobida to'rt shamol haqidagi xabar keyingi yomg'ir xabarini keyin o'sha lashkar sifatida oyoqqa turadiganlar ustiga puflaydi. To'rt shamol haqidagi xabar Yettinchi Karnayning xabaridir, aynan o'sha yerda Xudoning siri nihoyasiga yetkaziladi.

Muhrlashning yakunlovchi ishi 2023-yil 7-oktabrda boshlandi. Bir yuz qirq to'rt mingning muhrlanish vaqti Yettinchi Karnay chalinishi davomida amalga oshadi, va bu karnay muhrlash jarayoni davomida uch marta chalinadi. U har doim Islomning Ulug'vor Yurtga bergan zarbasini belgilaydi. Zamonaviy ruhiy "ulug'vor yurt" 2001-yil 11-sentabrda zarbaga uchradi, va qadimgi, tom ma'nodagi ulug'vor yurt 2023-yil 7-oktabrda — o'ldirilgan ikki guvoh yana hayotga qaytgan ayni yilda — zarbaga uchradi. Uchinchi zarba esa Amerika Qo'shma Shtatlarida tez orada keladigan yakshanba qonuni paytida bo'ladi.

2023-yil 7-oktabrdan boshlab, yer hayvonining Respublikachi shoxi va haqiqiy Protestant shoxi yaqin orada keladigan Yakshanba qonunida yo ajdaho kabi, yo Qo'zi kabi so'zlaydigan bir shoxga aylanish yo'lidagi o'zlarining so'nggi o'tishlarini amalga oshirmoqda. Yer tarixining yakunlovchi voqealari davomida namoyon bo'ladigan buyuk kurashdagi ichki va tashqi raqiblarning ikki zohir bo'lishi ham Doniyor kitobining o'n birinchi bobi qirqinchi oyatda ifodalangan tarix doirasida joylashgandir. Ikki shoxning bu ikki so'nggi rivoji Yettinchi Karnay sadosi yangrayotgan paytda amalga oshadi. Yettinchi Karnay uch qayg'uli karnayning uchinchisidir.

Uchta voy bashoratning uch karra tatbiqini ifodalaydi va shu tariqa ular 2023-yil 7-oktabr yo'l-belgisining kuchli guvohligini taqdim etadi. Ham birinchi voyda, ham ikkinchi voyda Islomning urushi Rim lashkarlariga qarshi olib borildi; Rim esa oxirgi kunlarda Qo'shma Shtatlardir. Bunga 1989-yilda masihga qarshining (Papa Ioann Pavel II) va soxta payg'ambarning (Ronald Reygan) o'rtasidagi maxfiy ittifoq natijasida yuzaga kelgan Sovet Ittifoqining zabt etilishi guvohlik beradi.

Birinchi baloda, Vahiyning to'qqizinchi bobida bayon etilganidek, besh oylik vaqt bashorati bor bo'lib, bu bir yuz ellik yilni anglatadi. Ikkinchi baloda esa uch yuz to'qson bir yil va o'n besh kunlik vaqt bashorati bor. Har ikkala vaqt bashorati ham birinchi va ikkinchi baloni ifodalovchi ikki tarix davomida Islom tomonidan Rimga qarshi olib borilgan urushni ifodalaydi. Bu ikki bashorat urushning ikki xil natijasini o'z ichiga olgan edi. Birinchi bir yuz ellik yil ichida Islom Rimga "zarar yetkazishi" kerak edi, uch yuz to'qson bir yil va o'n besh kun haqidagi bashoratda esa Islom Rimni "o'ldirishi" kerak edi. Bu ikki bashorat bevosita bir-biri bilan bog'langan edi. Islom Rimga zarar yetkazishi kerak bo'lgan bir yuz ellik yilning yakuni, Islom Rimni o'ldirishi kerak bo'lgan uch yuz to'qson bir yil va o'n besh kunning boshlanishini belgilab berdi. Birinchi va ikkinchi balo bir yuz ellik yilning yakuni hamda uch yuz to'qson bir yil va o'n besh kunning boshlanishi bilan ajratiladi.

Muqaddas Kitob bashoratidagi oltinchi shohlik bo'lmish Amerika Qo'shma Shtatlari yaqinda keladigan Yakshanba qonuni bilan o'z maqomini yo'qotadi, va aynan o'sha paytda bashoriy ma'noda u "o'ldiriladi". Vahiy kitobining o'n birinchi bobidagi "buyuk zilzila"ning soati — bu

yaqinda keladigan Yakshanba qonunidir, va o'sha soat kelganda, Islomning Yettinchi Karnayi ham yetib keladi. U oxirni, ya'ni so'nggi kunlarda Rim lashkari bo'lmish oltinchi shohlikning o'limini belgilash uchun keladi. Bu o'limdan oldin Islom bir yuz ellik yil davomida Rim lashkarlariga ozor yetkazgan edi. Zamonaviy dunyoda radikal Islom faoliyatini kamsitib ko'rsatishga urinayotgan asosiy ommaviy axborot vositalariga ko'ra, 2023-yil 7-oktabrdan boshlab ushbu maqola 2024-yil 12-fevralda yozilganiga qadar, Islom butun dunyo bo'ylab Amerika manfaatlariga qarshi bir yuz oltmish beshta hujumni amalga oshirgan.

Birinchi va ikkinchi voylarda Islomning Rim qo'shinlariga yuz ellik yil davomida ozor yetkazishi va bu oxir-oqibat Rim qo'shinlarining qirilishiga olib borishi, uchinchi voy tarixida takrorlanadi, chunki bashoratning uch karra tatbiqi aynan shunday ishlaydi. Yettinchi Karnayning yangrash — ya'ni bir yuz qirq to'rt ming kishining muhrlanishi, ya'ni Ilohiyatning insoniyat bilan birlashuvi sodir bo'ladigan payt, bu ikki tayoqning qo'shilishi bilan ifodalangan — uchta yo'l-belgisiga ega. Birinchisi ruhiy ulug'vor diyor, oxirgisi ham ruhiy ulug'vor diyordir. O'rtadagi yo'l-belgi esa so'zma-so'z ulug'vor diyordir.

2023-yilda uchinchi voyga oid ogohlantiruvchi Karnayning ikkinchi sadolari Islomning urush olib borishining kuchayganini, ya'ni u yer hayvoniga "zarar yetkazadigan" davrga kirganini aniqlab berdi. O'sha yili Respublikachi shox va haqiqiy Protestant shoxning ikki guvohi yana hayotga qaytdi va o'zlarining yakuniy ramziy shoxlariga tomon o'zaro o'tish jarayonlarini boshladi. Respublikachi shox uchun bu, maxluqning suratini tashkil etuvchi bitta shoxni hosil qilish maqsadida, barcha murtad Protestant kuchlarining barcha murtad Respublikachi kuchlar bilan birlashuvi edi. Haqiqiy Protestant shox bilan esa bu, shox o'z xarakterida Laodikiyadan Filadelfiyaga o'tayotgan bir paytda, maxluq suratining aksini ifodalash uchun Ilohiyatning insoniyat bilan birlashuvi edi. 2023-yil 2001-yildan yigirma ikki yil keyin sodir bo'ldi va shu tariqa Ilohiyatning insoniyat bilan birlashganining ramziy bog'liqligini ifodaladi.

Bu tarixning barchasi Doniyor o'n birning qirqinchi oyatida sodir bo'ladi; aynan o'sha oyat 1989 yilda muhrdan yechildi va bilimning ortishini yuzaga keltirdi, bu esa Xiddekel daryosi orqali ifodalanadi. O'sha oyatning bashoratli tarixida Eng Muqaddas Xonadagi yakuniy ish ham ado etiladi; bu 1798 yilda muhrdan yechilgan nur bo'lib, Ulay daryosi orqali ifodalanadi. Qirqinchi oyatning boshi 1798 yildagi oxirzamonni aniqlab beradi, oyatning oxiri esa 1989 yildagi oxirzamonni aniqlab beradi; va ikkala daryo ham qirqinchi oyat tarixida birlashadi, xuddi Dajla va Furot (Ulay va Xiddekel) Fors ko'rfaziga yetib borishdan oldin birlashgani kabi.

Biz bu tadqiqotni keyingi maqolada davom ettiramiz.

Egamiz Rabbiyning Ruhi mening ustimdadir; chunki Rabbiy meni yuvoshlarga xushxabar yetkazish uchun moylagan; U meni qalbi singanlarni bog'lab-tuzatish, asirlarga ozodlikni va bandilarga zindonning ochilishini e'lon qilish uchun yuborgan; Rabbiy ma'qul ko'rgan yilni va Xudoyimizning qasos kunini e'lon qilish, motam tutayotganlarning barchasiga taskin berish uchun; Sionda motam tutayotganlarga tayin etib, ularga kul o'rniga husn, motam o'rniga shodlik moyi, g'amgin ruh o'rniga hamd libosini berish uchun; toki ular solihlik daraxtlari, Rabbiy ulug'lansin deb O'zi ekan nihollar deb atalsinlar.

Ular qadimgi xarobalarni qayta quradilar, avvalgi vayronagarchiliklarni tiklaydilar, ko‘p avlodlarning xarob bo‘lgan shaharlarini ta‘mirleydilar. Begonalar kelib suruvlaringizni boqadilar, yot elliklarning o‘g‘illari esa sizlarning dehqonlaringiz va uzumzorbonlaringiz bo‘ladilar. Ammo sizlar Egamizning ruhoniylari deb atalursizlar; odamlar sizlarni Xudoyimizning xizmatchilari deb ayturlar; sizlar xalqlarning boyliklaridan bahramand bo‘lursizlar va ularning ulug‘vorligida faxrlanursizlar. Sizlarning sharmandaligingiz o‘rniga ikki hissa bo‘lur; xorlik o‘rniga ular o‘z ulushlaridan quvonurlar; shuning uchun ular o‘z yurtlarida ikki hissa meros olurlar; ularga abadiy shodlik nasib bo‘lur.

Chunki Men, Rabbiiy, adolatni sevaman, qurbongohdagi kuydiriladigan qurbonlik uchun qilinadigan talonchilikdan nafratlanaman; Men ularning ishini haqiqat bilan yo‘naltiraman va ular bilan abadiy ahd tuzaman. Ularning zuri-yodi xalqlar orasida, nasllari esa elatlar orasida tanilgan bo‘ladi; ularni ko‘rganlarning hammasi shuni e‘tirof etadiki, ular Egamiz baraka bergan zuriyotdir. Men Rabbiiyda nihoyatda shodlanaman, jonim Xudoyimda sevinadi; chunki U menga najot liboslarini kiydirdi, meni solihlik to‘ni bilan qopladi, xuddi kuyov bezaklar bilan bezangandek, kelin esa o‘z taqinchoqlari bilan yasangandek. Zero yer o‘z niholini qanday undirsa, bog‘ esa unda ekilgan narsalarni qanday ko‘kartirsa, Rabbiiy Xudo ham barcha xalqlar oldida solihlik va hamdni shunday undiradi. Ishayo 61:1–11.